

smager bedre. Og hvorfor kjøber Folk Kunstsmør, hvori der er blandet Smør eller Fløde, i Stedet for ren Margarin, undtagen netop, fordi det smager bedre. Det gaar med dette paa samme Maade som med legerede Metaller: Hvorfor bruger man ikke rent Kobber osv.? Fordi Metallerne i legeret Tilstand bedre svare til Hensigten, og Margarin blandet med Smør svarer netop ogsaa bedre til Hensigten, det er bedre end Fedt og billigere end godt Smør, deri ligger dets Eksistensbetingelse. Naar den høitærede Minister opstillede følgende Skala: Smør, Kunstsmør — hvorved den høitærede Minister forstod Margarin — og Svinefedt, saa synes jeg, at man lige saa fuldt kan opstille følgende Skala: Smør, Kunstsmør, som er en Blanding af Margarin med Smør eller Fløde, Margarin og Svinefedt. En saadan Tredeling er lige saa berettiget som en Tredeling. Naar den høitærede Minister anførte Amerikas Exempel, saa er dette for mig og Mange her ikke afgjørende. Det er jo nemlig saa — jeg vil ikke sige de ærede Herrer nogen Ubegagelighed — at man derovre til Dels kæmper paa et politisk Grundlag, der er forskjelligt fra det, vi andre sympatihfere med, idet vi ikke mene, at hvad der er ret og billigt falder sammen med, hvad Flextallet bestemmer, men i Amerika er netop Landboerne i Flertal, og de bestemte saa, hvad de synes om, og følge deres egne Interesser. — Formaalet for dette Lovforslag er jo tredobbelt, men det var væsentlig kun de to Formaal, som den høitærede Minister fremhævede, nemlig at værne om Exporten og værne Kjøberne mod Forsalfkning. Men det tredie Moment er ogsaa vigtigt, nemlig det at værne Befolkningen mod at blive berøvet et sundt og godt Næringsmiddel, og dette tredie Moment maa der tages lige saa fuldt Hensyn til som til de to andre. Det forekommer mig imidlertid, at der er udmærkede Momenter i Lovforslaget, og jeg tror, at vil man gjøre Noget, bliver man vist nødt til til en vis Grad at følge Lovforslaget, og man maa ikke være altfor ængstelig for hermaafte at fravige, hvad der ellers er almindelig Regel, paa Grund af de store Interesser, der staa paa Spil, og den exceptionelle Stilling, som Kunstsmørproduktionen indtager og rimeligvis i lange Tider vil komme til at indtage her i Landet. De to første Formaal, nemlig at værne Exporten og værne Kjøberne mod Forsalfkning, er der jo sørget overordentlig rigelig for i Lovforslaget. Hvad bl. A. angaar Spørgsmaalet om Lokaler, skal jeg bemærke, at en af dem, som producere Kunstsmør her i Landet — der er kun to Fabrikker, som producere Kunstsmør — har

udtrykkeligt bemærket, at Fabrikken ikke havde det Ringeste imod, at Kunstsmøret blev forhandlet i særskilte Lokaler; det er muligt, at der fra Publikums Side kunde være Noget at indvende derimod, men ikke fra Producenterne. Det synes mig ret interessant, at Producenterne ikke ere saa ængstelige for denne Bestemmelse. Jeg tror, at man i det Væsentlige maatte kunne forlige Modsetningerne ved at skjæle mellem Margarin og Kunstsmør, ved hvilket sidste jeg forstaar en Blanding af Margarin og Smør eller Fløde, og tillade Exporten af Margarin og ogsaa tillade Exporten af Kunstsmør, jaaledes at man, som fremhævet fra mange Sider, passer meget skarpt paa med Hensyn til Exporten af dette sidste — ikke med Hensyn til Exporten af Margarin, det kan være ligegyldigt. Dertil vil det være nødvendigt at sætte Fabrikationen af Kunstsmør her i Landet under en vis Kontrol. Det tror jeg er uundgaeligt, og deri tror jeg, at Lovforslaget har fuldstændig Ret. I saa Henseende maa man skjæle imellem de forskjellige Steder, hvor det kan produceres. I Almindelighed kan man vel dele disse Steder i 3 Klasser: Fabrikkerne, Meierierne og de Handlende, og vil man tage dem med, som ellers ville gjøre sig en Fortjeneste deraf, kan man regne dem med blandt Meierierne eller de Handlende. Paa Fabrikkerne kan Kontrollen gennemføres. Der er ingen Tvivl om, at naar de skulle føre Bøger og til enhver Tid gjøre Rebe for, til hvem de have sendt deres Varer og solgt deres Fabrikata, habes der deri en tilstrækkelig Garanti mod de større Misbrug — overfor de smaa kan man jo ikke i saa Henseende gardere sig. Hvad Meierierne angaar, maatte det absolut forbydes, at man i samme Lokale eller overhovedet paa samme Gaard, hvor der produceres Smør af Fløde, maatte fabrikere Kunstsmør; thi det vil ikke vare længe, inden man i Meierierne anskaffer smaa Haandmaskiner og kaster Kunstsmør i Smør af Fløde og sælger det som rigtig Smør, det vil være overordentlig vanskelig at forhindre, naar Landmændene overhovedet have Lov til at bruge saadanne Maskiner; Landmændene maatte selvfølgelig finde sig i, at der var et bestemt Forbud derimod. Hvad dernæst Handelsmændene angaar, tror jeg ikke, det vilde være let for dem, naar der er strenge Straffebestemmelser, da ligesom at etablere et Slags Falskmøntnerværksteder, hvor de fabrikere kunstigt Smør. Jeg tror, at skal en stærk Kontrol gennemføres, bliver det fornødent at have strenge Straffebestemmelser. Jeg tror i det Hele at kunne sige, at en Del af de Ulykker, vi leve under, kommer af, at Straffebestemmelserne ere for